

Előfizetési árak:
 Évesz évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca I. SZ.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca I-36 szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetéseket a kiadóhivatalban vétetnek 181

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIII. évfolyamának harmadik negyedére.

Hazafias buzgalommal és áldozatkészséggel fentartva az immár háromnegyed év óta napilappá lett „Pécsi Figyelő“-t, lankadatlan kitartással sikerült nemcsak a „Pécsi Figyelő“ régi, törzs-közönségét kielégíteni, de új híveket is toborozni ama zászló alá, melyet a Dunántul egyedül csak a „Pécsi Figyelő“ lobogtat, melyre hazánk függetlensége van felírva.

Kedvelik, szeretik lapunkat az ellen-táborban is, mert az igazi közvélemény hű kifejezője. Bennünket nem feszélyez a hatalom parancsszava, a „Pécsi Figyelő“ miként kezdetben, úgy most is meg meri mondani az igazat, ezért sikra száll mindenha: valamint ostromozni fogja minden időben a bünt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Akár helyi, akár megyebeli, akár országos fontosságú hírek tekintetében olvasóink leghamarabb a „Pécsi Figyelő“ utján jutottak leggyorsabb értesülésre. Országgyűlési tudósításainkkal, táviratainkkal pedig megelőzzük a fővárosi lapokat is.

Közleményeink naponként váltakozva mindig a lehető legérdekesebbek és közérdekűek. Tárca-rovatunk irodalmi színvonalon áll és szórakoztató, neha oktató tanító ismeretterjesztő közleményeket nyújt az olvasónak. Tekintve a gyorsaságot, mely lapunk megjelenésében áll, hogy még az esti órákban olvashatja a közönség, a mi más lapokban csak másnap olvasható, tekintve, hogy nem a papíros-konkurrenciára alapítottuk és tartjuk fen lapunkat: minden elfogulatlan olvasója lapunknak kell hogy elismerje, hogy a „Pécsi Figyelő“ a leggazdagabb és legváltozatosabb tartalmu vidéki napilap.

Most tehát a harmadik évfolyam negyedik küszöbén bizalommal fordulunk előfizetőinkhez és midőn a további támogatásra felkerjük, el nem

mulaszthatjuk rámutatni, hogy betartottuk egy utolsó betűig mindazt, a mit mult évi december 16-án kiadott programunkban ígértünk.

A „Pécsi Figyelő“ a jövőben is szilárdan kitart folyton hangoztatott elvei mellett; a „Pécsi Figyelő“ megőrzi függetlenségét minden irányban és soha sem fogja eltéveszteni szeme elől a magasztos célt, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza.

Lapunk beosztása marad a régi; hirrovatunknak még tartalmasabbá tételéről is gondoskodtunk az által, hogy szaporítottuk vidéki tudósítóink számát. E szerint a „Pécsi Figyelő“, mely oly sok jó és rossz sorsban önzetlenül szolgálta a haza ügyét, mely mindenkor tárgyilagosan foglalkozott szűkebb hazánk: megyénk és városunk ügyeivel, azon a helyen, azon a téren, hol áll, missziót teljesít, mely abban áll, hogy ne engedje elveszni a haza függetlenségének eszméjét.

Tisztelettel kerjük a közönséget, előfizetéseiknek idejekorán való megújítására, nehogy a lap szétküldése tekintetében zavarok támadjanak; valamint az ujonnan belépni szándékozókat is, hogy kellő időben tegyék meg előfizetéseiket, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessünk.

A „Pécsi Figyelő“ előfizetési ára a régi: napilapunk évfolyamára **2 frt 50 kr.**, heti lapunk csak **75 kr.**

Hazafias tisztelettel

a
„Pécsi Figyelő“
 szerkesztősege és kiadóhivatala.

Kormányválság a Lajthán túl.

Pécs, 1895. június 19.

(*) Tisza és Taaffe gróf hosszú uralma alatt, egyik a Lajthán innen, a másik a Lajthán túl, igyekeztek az uralkodó előtt bebizonyítani, hogy ők mindketten nélkülözhetetlenek, pótolhatlanok. Hogy az uralkodó aztán egy szép napon mindkét jeles eselszövöt skartba tette, innét datálódnak az örökös kormányválságok, még akkor is.

is. Mivelhogy keletkezében fáj mind a kettő s az egyik vagy másik által gyötört kis babának jól esik az anya közelléte, aki mindenre tud orvosságot. Tehát, ha érzed, hogy szived körül valami furcsa bogár motoszkál, csak ird meg bátran, nem foglak érte pirongatni.

Megígértem hát és most, amnesztia reményében jövök gyónni. De kérlek, levelem senkinek se mutasd, s ha véletlenül a kertben találnád olvasni, a szomszéd fáról a szarkákat is rebbentesd el, ne tudják azok se, hogy a te bohó leányod szerelmes és még hozzá valakibe, akit nem is látott soha, de még a hangját sem hallotta. Ugy-e furcsa? Magam is olyan-nak találom. Azonban ideje lesz már, hogy fecsegés helyett szép sorrendben adjam elő a történetemet.

A városi tartózkodás első napjaiban folyton fülemben csengtek szavaid és nagy félelem fogott el az előtt a kilátásba helyezett gyermekbetegség előtt, valahányszor fiatal embert mutattak be, olyan komoly arcot vágtam, mint a boudoirod trumauján gubbasztó kitömött bagoly s a nyelvem kerekesehogy sem akart forogni, megakadt végképen.

Azt hiszem, azért unalmasnak találtak, mert a bemutatás után alig foglalkozott valamelyik többé velem. Cseppet sem bántam. Igaz, a férfiak ugysem tudnak egyebet, mint bókolni, a bókot pedig ki nem állhatom. No ne nevéss. Nem csak akkor barátságos-értük, ha barátnőmnek szólnak, de ha nekem mondják is. A dolgok ilyenén állása mellett kezitem nagy társaságok közepette úgy unatkozni, mint otthon elvonultságunkban sohasem. Egyedül a délutáni eriquepartieknak örültem, no meg a séták is gyönyör-

ha a vezető férfiak a saját embereikből kerülnek is ki; mert a két intrikus a Lajthán innen és Lajthán túl úgy összezavarja a politikai szalakat, hogy csakis náluknál még nagyobb intrikusok tudnának hosszabb ideig megmaradni a kormánygépnél.

A mily sivár a kép a magyar politikai élet mezején, mióta a magyar korrupció ősapja Penzios-polis-ból intézi intriguáit, épp oly reménytelének az ausztriai örökös válságok, a miből a kibontakozás ugyszólván lehetetlen.

Windisch-Grätz herceg, az osztrák premiér, rövid gyermekjátékai eljátszása után, beadta lemondását, ma már oda fejlődtek itt az állapotok, hogy olyan kormányt alig lehet találni, mely a fennálló sok frakciókkal, melyek valamennyien elmentés elveket vallanak magukénak, kormányozni tudjon. És itt van a szomorú tanulság számunkra, hogy közel áll az idő, midőn a pártszakadások és új pártalakulások nyomán mi is hasonló helyzetbe kerülünk, mint Ausztria és akkor bekövetkezik a nagy fejtelenség közepette, a mitől legjobban kell rettegnünk: a nagyszabású államesiny, mely mindkét képzelt alkotmányosság elkobzásával szuronyokkal fogja kormányozni a birodalmat, és beköszönt az abszolútizmus korszaka újra, mint már volt szerencsénk alatta nyögni 18 esztendeig Bach és Schmerling urak alatt.

A mi bölcs, előrelátó férfaink 1867-ben úgy gondolták jónak, hogy a magyar alkotmányosság legfőbb biztosítéka, ha az örökös tartományok is megkapják a parlamentáris kormányformát. Megkapták az akkori viszonyok kényszer-nyomása alatt; de azért sem ők, sem mi egy lépéssel sem haladtunk előre a szabadság, a szabad népek ideálja felé. Humbug volt a mi alkotmányosságunk épp úgy, mint a Lajthán tülaké, egyik érdeket a másik ellen játszották ki a minisztereknek nevezett császári és királyi ügyvivők, és ma már ott vagyunk, hogy minden elfogulatlan szemlélőnek be kell látnia, hogy így tovább nem maradhat, gyökeres változtatásra van szükség kezdve az alkotmányosság alfabetjétől a legmesszebb menő garanciáig.

Mert Ausztria kormányozhatatlansága Magyarországot sem engedi konszolidálni, és valamint a mi pártviszonyaink belekergették a naiv Tisza-

ködtettek a város gyönyörű kirakatai előtt. Egy ilyen séta alkalmával egy műkertész kirakatában három rózsza keltette föl a figyelmemet. Nézze csak kérem, mutattam a néni társalgónőjének, mily szépek azok a tearózsák, a rózsaszín kelyheikkel. Nálunk Gólyaváron is van sok olyan, mindig tűzők egyet-egyét a hajamba. Most is szeretnék, de nincs ki nekem adjon. Így sóhajtottam önkénytelenül, mert eszembe jutott, hogy Mici unokanővérem tegnap remek csokrot kapott Siegesvert bárótól.

— Látod, mondá — s megsiklandozta az orrom, a virágokkal így kell ügyeskedni. Tégy szert te is udvarlóra.

Képzeld mamuska örömet, mikor másnap reggel kinyitom az ablakot, ott áll egy kazalnak is beillő csokor, s közepén az én három tearózsám. Behívtam tüstént Alicet. Ő lergnonját orrára csipette s kérdésemre, hogy ki hozhatta a virágokat, szótlanul valami levél után kezdett kutatni a manchetta alatt.

Eredménytelenül.

Volt ugyan egy kis cédula csavarva a csokor szára köré, de azon csak annyi állt: Spiferkopf Ádám műkertésze, fő-ut. Annyit tehát tudtam, honnan való a meglepetés, de hogy ki szerezte? Pedig jaj! Beh szerettem volna tudni!

Másnap ismét hasonló csokor volt az ablakomon, harmadnapra újra. Ugy-e, ez már több a soknál is.

Negyedik reggelre kelve lesbe álltam. A fügönyt nem mertem felhúzni, nehogy ő meglásson. De hallottam, mint közeledik lassu méltóságteljes léptek-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ab invisis.

Mici komtesse urni kezdett.

„Aranyos kis mamám! Emlékszel, miről beszélgettünk az utolsó napokon, melyeket otthon töltöttem, mielőtt Malvin néni elszöktetett tőled, mint ő állítja: szórakozni ebbe a városnak keresztelt unalmas kö-labyrinthba. A néni telecipelte szobáját előttem feneketlennek tetsző, de később még szűkebb bizonyult bőröndökkel, te pedig ott ültél a félig nyitott ablak mellett, én pedig lábaidnál egy zsámolyon. Odafektettem államát a térdeidre s úgy néztem szelíd arcodat, ezüstös angyalfrizurád, melyről hátra csuszott a fekete csipkekendő. Ekkor hirtelen lehajolt hozzám s azt sugtad a fülemben: „Micie, sohasem titkoltad előttem egy gondolatodat se. Igérd meg hát most is, hogy az alatt az idő alatt, míg nem látjuk egymást, ha szerelmes találnál lenni, megírod őszintén“.

Szólni akartam valamit, de kezeid, azok a puha, jóságos kezek befogták számat.

— Csitt, hallgass, tudom már mit felelnél. Fogadást akar-sz tenni, hogy sohasem leszel szerelmes, persze, azután gyönyörűségesen megszegned a fogadást s ez csak természetes lenne, mert a szerelem is csak úgy át kell esni mindenkinek, mint a többi gyerekbetegség, amilyen a himlő, fogzás stb. Különben a fog s a szerelem közt van némi hasonlatosság

utódot az egyházipolitikai kátyuba, éppen úgy osztrák szomszédainknak folyton folyvást kapaszkodniok kellett abba az egészségtelen koalícióba, melylyel Ausztriában ideig-óráig még a parlamentaris látszatot megőrizve, kormányozni lehet. Ezután már csak az abszolútizmus következhetik, és tényleg be is kell következnie, mert oly ellentétes, széthúzó elemeket csakis abszolútizmussal lehet összetartásra kényszeríteni.

Nekünk, a 48-as párt híveinek, legkisebb okunk sincs busulni Ausztria zilált állapotain, mert ha Ausztriában így fejlődnek a dolgok, ebből a szétmálló Ausztriából fog megszületni az önálló, független Magyarország. Eppen azért, tán még soha sem volt oly nagy szükség az összetartásra, mint most. Mert a monarchia sulypontja most kétségtelenül Magyarországon van. Ausztria, melylyel mi évszázadok óta kényszer házasságban élünk, közeledik a teljes felbomlása felé. Itt a politikai levegő teljesen inficiálva van, miázmái már elhatottak hozzánk is, érezzük sujtoló lehet; a sok szertehúzó külön érdekcsoportok, osztályvágys, felekezeti türelmetlenség, federalista törekvések, a hatalomra vergődött nemzetiségek és a jogait követelő nyers tömegek valamennyien a a felix Ausztria megrontásán munkálkodnak.

Hát aztán mi magyarok tétlenül nézzük a helyzetnek illetően megváltozását?! Az idők és körülmények kedvezők, hogy az ország nagy többsége az 1848-iki vívmányok, az akkori törvények sértetlen alapjára helyezkedjék. Ne követeljünk mi egy jottával sem többet, mint akkor: a magyar állameszmének győznie kell, különösen akkor, midőn nálunk megvan az állandóság, a kitartás igazaink követelésében.

Pártunk eszméi nem szorultak újabb kijegesítésre, megvan az állapítva régóta. Az egyházipolitikai meghasonlás csak ideig-óráig szakítá kétfelé az egy célra törekvőket, elérkezett végre az egyesülés ideje. Mi hiszszük, hogy pártunk vezérférfiai félretesznek személyes torzsalkodást, külön érdekeket, a néphez fordulnak, honnét a mandátumot kapták. És ha ez a nép egy akaratlan van, lehetetlen, hogy képviselői mást akarjanak.

A mi jó magyar népünk édes örömeit áldoz mindent, pénzt, munkát, vért és életet hazájáért, királyáért, de megköveteli, hogy ezek ne idegen istenek szolgálatára használtassanak föl. Mi Bécsből jót nem vártunk soha, bontsuk föl ezt a kényszer-házasságot, lépünk a dualizmus helyett, mely 28 év alatt a népek elszegényedését eszközölte, a perszonál unió terére, csináljon Ausztria, a mi neki tetszik, de mi is azt csinálhassuk, a mi nekünk tetszik. Ez lesz az igazi paritás, ekkor lesz a két szövetséges államból

kel, mint áll meg egy röpké pillanatra és távozta után megint ott találtam kedves virágaimat.

Látod anyácskám, ebbe a virághozóba vagyok én szerelmes. Nem látam még, de hídd, a rendőrségnél is pontosabb személyleírást tudnék róla készíteni, oly híven tünteti fel képzeletem, hogy milyen ő. Alakja méltóságos, mint lépése, arca nagyon fehér és komoly, szemei feketék és a mi a fő, fekete körszakált hord. (Tudod anélkül nem tudok szép férfit elképzelni.) Hangja erőteljes, csengő, vagy lágyan hízogó lehet. Ha én meg nem ismerhetem azt a valakit, akkor nagyon megfájdul a szívem. Különben ma Lóri komornámmal kiesztük, hogy ő elmegy a műkertészhez s megkérdi óvatosan, ki rendel nála mindennap ilyen meg ilyen csokrot. Ugy aztán megtudjuk a férfi nevét, ki lovagkorba illő udvariassággal, némán, köszönetet sem várva, adja hódolatát imádott hölgyének tudtul.

Itt egy hosszú, pocán végződő krix-krax következett, jelezve, hogy Mici komtesse ledobta a tollát. Tényleg nyílt az előszoba ajtaja s körülbelül csak egy negyed óra múlva folytathatta levelét.

Oh mamám, minő csalódás.

Lóri visszatért s tudott már mindent. Örömepeve tutottam elé! Oh, Mici komtesse, nem megy az olyan gyorsan, mondá nevetve, tessék csak türellemmel hallgatni. Parancsához híven bementem a kertészhez, ki mellesleg mondva régi ismerősöm.

Ott állt boltja közepén s egy csomó vízbe dugott leánder ágat nézegetett, hogy hajt-e már.

— Jó napot Ádám ur! Jó napot, szép Lóri! Hát jól megy az üzlet? Köszönöm, csak megy valahogy, de hát magát mi hozza ide? Vásárolni aligha

igazi nagy hatalom és az uralkodó trónja a legbiztosabb, mert annak alapja népei szeretetében, ragaszkodásában fekszik.

Hirek.

Pécs, 1895. június hó 19

— (Előléptetések a M. Á. V.-nál.) A M. Á. V. tisztségviselői karában a lefolyt héten nagyobb-mérvű előléptetések voltak. A pécsi állomás tisztségviselői közül előléptek: Fáy Zsigmond az V. rangfokozat első osztályából a IV. rangfokozat harmadik osztályába; Pilcer Ármán az V. rangfokozat harmadik osztályából ugyanazon rangfokozat második osztályába; Heckmann István a VI. rangfokozat első osztályából az V. rangfokozat harmadik osztályába. Valamennyi előléptetés f. hó július 1-től kezdve számítatik.

— (A hadtest-parancsnok szemleuton.) Lobkovitz Rudolf herceg, a IV-ik, budapesti hadtest parancsnoka, f. hó 30-án Bothmer Vilmos b. altábornok kíséretében Pécsre érkezik és július 1-én alapos szemle alá veszi az itt állomásozó 44. és 52. gyalogezred zászlóaljait, másnap pedig részt vesz a kombinált két ezred harcászati gyakorlatán. Pécsről a hadtest-parancsnok Kaposvárra megy.

— (Térzene.) F. hó 20-án, csütörtökön a felső sétaterén a 44. gyalogezred zenekara ténzenét rendez, a következő műsor mellett: 1. „A pique Dame“ operett nyitánya, Suppé-től. 2. „Művészet“ keringő Strauss-tól. 3. „A zsidónő“ opera nyitánya Halewy-tól. 4. „Boleró“ spanyol népdal Löwenberg-től. 5. Fantasia a „Lohengrin“ operából. 6. Magyar induló.

— (Szerencsétlen kocsitoló.) Ujabb szerencsétlen kocsitolót tegnap este a városi kórházba a vasuti állomásról. Nyul György málomi illetőségű munkás, kocsitoló, tegnap este a vonatokat tolatásánál segédkezett, mikor is saját vigyázatlansága folytán a vonat kerekei alá került. A hideg, érzéketlen vaskerek 2 ujját, jobb karját s lábujját egy részét letépte a szerencsétlen munkásnak; félholtan szállították a kórházba.

— (Valami az éjjeli pillangókról.) A mai nap folyamán a következő levél közlésére kértünk fel: Tekintetes Szerkesztő Ur! — Néhány sor közlésére kérem fel csupán. Botrányosak az állapotok Pécsen, tisztességes ember — értve különösen a hölgyeket — nem is mehet este az utcán, anélkül, hogy a fel-alá csatangoló szülő hölgyek pajkosságainak, arcátlan megjegyzéseinek ki ne tegye magát. Mint a félig bizsegnek a legforgalmasabb utcákban és sétahelyeken: majd egy vén banya, majd zilált erkölcsű suhancok társaságában, kik még a bennök levő fészélyos illetet is elpusztítják. Ez éjjeli pillangók kiirtására csupán a rendőrséget tartom illetékesnek, felhívom hat ember társaim nevében ez illetékes hivatalt, intézkednék e bajok orvoslása iránt.

— (A pécsi szabómunkások szakegylete) f. évi június hó 23-án a nemzeti sörcsarnokban (Kolin Henrik kert- és üvegházjában), Széchenyijön, hisz visznek magukhoz ugyis elég virágot, tudom, tudom.

Ravaszul hunyorgatott hozzá kancsal szemével. — Igaz, igaz, mi is azt szeretnénk tudni, ki küldi azt a sok virágot.

Spilerkopf megint hunyorgatott.

— Hm, azt csak ingyen nem fogom megmondani. Hanem egy csókért, szép Lóri, hm, mit gondolsz? A csók a komtesse lelkén szárad, mert megadtam csupa önfeláldozásból. (Szegény Lóri), hogy ki legyen elégitve kíváncsisága. Mikor ekkép rendbe jöttünk, azt mondá:

— Hallja lelkem, csak magának mondom el, mert üzleti titok. A maga urasága egy este megcsodálta kirakatomat. Hát azt gondoltam: te majd küldsz ritka virágokat a gazdag kisasszonynak. Az feltűzi, látják az utcán, látják a páholyban. Honnét valók? Ostromolják a barátnői, Spilerkopf kertésztől, feleli ő. Megvan a reklám, divatba jövök, a nobilis kundschaftok csak úgy tódulnak föl, ott a pénz, — nos, ugy-e ügyes üzletember vagyok?

Eddig tartott Lóri elbeszélése. Így felsültem mamuskám. Kárba veszték vágyó óhajaim, hiába dobogott fel szívem bizonyos léptek közeledtére. Vagy tán nem hiába? Ezekkel a szimptomákkal keresztül estem volna a rettegett gyermekbetegségen? Pompás lenne így titokban, hogy senki sem vette észre. Ha valóban úgy van, ezentul feszeltenebbül társalgok a fiatalemberekkel, előre örülök neki, milyen jó lesz. De előbb ird meg, vajjon bizonyosan az volt-e a szerelem, amit éreztem, mert addig nem merek. Csókolom kezeid, édes mamuskám!

Miczi.

tér, saját könyvtára javára nemzetközi világpostával egybekötött nyári ünnepélyt rendez. A zenét a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara szolgáltatja. Belépti-díj személyenkint 30 kr. Kezdeté délután 4 órakor. 7 óráig hangverseny, azontul tánc. Felfűzések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— (A pécsi vendéglősök szikvizgyár-szövetkezete) f. hó 18-án megejtett közgyűlésén következőképen alakult meg: Elnök Mülherr Alajos, Alelnök Bóza József, Ügyész Dr. Flóris Endre. Igazgatósági bizottság: Graumann János, Dollinger Andás, Sebők Gyula, Cserta Antal, Ivánovics József, Klenc Alajos, Csonka István, Szabó Sándor, és Czirják Antal. Felügyelő bizottság: Ribics Máté, Hirschteld Sámuel, Skrobay István, Vághó János, Szüle János, Udvardy Nándor, Fischer Simon, Gyáros Frank József. Könyvelő-pénztáros Bencenleitner Nándor. A szövetkezet szikviz eladása 2 1/2 krajcárért csakis szövetkezeti részvényesekre terjed ki és csak az esetben terjeszti ki eladását az általánosságra, ha valamely szikvizgyár ellenében versenyt nyitna. A gyár megnyitása jövő hó eleje táján történik.

— (A tolnamegyei függetlenségi és 48-as párt) vezérférfiát e hónap 23-ára egy Szegzárdon tartandó pártértekezletre hívja össze Boda Vilmos Szegzárd város képviselője. Az értekezlet tárgya a függetlenségi és 48-as pártnak Tolnamegye összes kerületeiben való szervezése lesz. Az orsz. pártból Szluha István a dunaföldvári és Jeszenszky László báró a pincebelyi kerület orsz. képviselői, továbbá Rátkay László és Petrich Ferenc ügyvédek jelentették be eddig az értekezleten való részvételüket.

— (Halálozás.) Özv. Koleszárits Ferencné, született Szabó Katalin f. hó 18-án elhunyt 77 ik évében. Temetése holnap délután lesz a kálvária-utca 19. sz. gyászházban.

— (Elgázolta a vonat.) A dolni-miholjáci helyi érdekű vonat több helyen átszeli az országot. Ép egy ilyen átszelésnél játszódott le a következő szerencsétlenség: Egy bajai fuvaros akart hajtatni kocsijával a sineken, mikor a vonat arra robotott. A lovak a sín közepén megállottak, nem használt semmiféle ostorcsapás, mintha a földbe szegtek volna, álltak egy helyben. A mozdonyvezető már nem tudta megállítani a gyorsan menő vonatot, s a katasztrófa beállott. A kocsis súlyos sérüléseket szenvedett, és a kocsiban ülő utas szörnyet halt.

— (Uj személy- és podgyász-díj szabás életbe léptetése.) A magyar kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a Baranya—Szt.-Lőrincz—Szlatina Nasici h. é. vasuton, a baranyasellye—nasici vonal megnyitása napjától érvényes új személy- és podgyász díj szabás lépet életbe, mely a magyar kir. államvasutak díj szabás-elárúsítási osztályában (Budapest, Csengery utca 33. sz.) 10 kr-ért kapható.

— („A ki másnak vermet ás, maga esik bele!“ mondja a közmondás; és igaz is. Janutka Anna a mohácsi szigeten levő csendőrorstanyán szolgált mint szakácsné. Méltatlan bánásmódban részesülhetett, mert 1894. évi március hóban a Székesfehérvárott székelt csendőrezredeshez panaszt emelt Zsolnay János és Sztár József csendőrök és nejeik ellen. Állítólag mult év tavaszán egy ember állított be Zsolnayhoz, adna két csendőrt, hamar, mert sürgős a dolog. „Nem lehet“ mondta Zsolnay őrsvezető; s miért nem lehetett? mert mindannyian bálba készültek. Másnap újra megjelent az ismeretlen ember. Akkor meg részegek voltak a bál után, az őrsvezető azt mondta, nem is tud tollat fogni kezébe. Továbbá nem egy ízben holt részegen tértek a csendőrök lakásukra, elmulasztva kötelességüket. Hogy pedig a panasz teljes legyen, az asszonyok ellen is kikelt az elégedetlen szakácsné, irván levelében a következőket: A kincstári lepedőket a gyermekek alá teszik, ki nem mossák, úgy hogy teljesen elrohadnak stb. stb. Az illetékes hatóság bizottságot küldött, győződjenek meg a dologról. Azonban mit sem tudtak a csendőrökre bizonyítani, miért is ez utóbbiak Janutka Annát hamis váderért feljelentették. A kir. törvényszék ma itélt Janutka Anna felett, kit is hamis vád vétéséért 8 napi fogházra s 5 frt pénzbüntetésre ítél. Vádlott az ítéletbe belenyugodott.

— (Gazdasági tudósítás.) Szederkényről írják lapunknak június 16-iki kelettel: A buza a gabonaneműek közül a sok esőzés és szeles idő dacára közepes, azaz 8 métermázsát termést ígér. A rozs jól fejlődött, szintén 8 métermázsát várhatunk holdankint. Az őszi árpa kalásza már sárgulnak, a tavaszi elég üde, de kissé ritkás, kat. holdankint 7 métermázsára lehet kilátás. A zab a sok esőzés következtében meglehetősen bokrosodott, az átlagosan várható termés 6 métermázsát holdanként. A tengerit már itt-ott töltögetik, dacára, hogy a sok eső miatt kissé visszamaradt fejlődésében. A kender, len gyöngye, a répa ellenben jól fejlődik. A rétek kaszálása már folyamatban van s eléggé jó hozamot ad. A mester-séges takarmányok jól állanak.

— **(Eljegyzés.)** Brázay Zoltán, Brázay Kálmán, budapesti nagykereskedő és pellérdi föld-birtokos fia tegnap jegyezte Otócska Géza Gyulapuztai bérlő kedves leányát, Lenkét.

— **(A Mecsek-egyesület kirándulása.)** Említettük, hogy a Mecsek-egyesület f. hó 23-án a „Zengőre” kirándulást rendez, megirtuk azt is, hogy f. hó 19-ig lehet jelentkezni Valentin Ottó kereskedésében; minthogy a határidő lejárt, közöljük azon sorrendben, ahogy aláírták, kik vesznek részt a kitűnőnek ígérkező kiránduláson: Mayer Károly, Koháris János, Kiss József, Szigrist Lajos, Requinyi Ede, Szigrist Ferenc, Arnhold Nándor, Körösi Henrik, Dr. Duda János, Szende Gyula, Péter János, Pulc Imre, Glanzer Gyula, Handwerk, Hoffmann Ferenc, Húsz József, Höfler N. János, Valentin Ottó.

— **(Minta előjáróság.)** Fő- és székvárosunk, a mi kedves Budapestünk előjáróságáról szól az ének, a mely nem állotta a város kegyurasága alá tartozó templomok orgonáit valami jagerndorfi (Szilézia) céggel elkészíttetni, jóllehet a magyarországi külföldön is elismert nevű cégek sokkal jutányosabb ajánlatokat tettek. A mi Angsterünk is adott be ajánlatot két orgonára, de hát nem rendelkezett annyi befolyással, hogy ellensúlyozza az idegen érdekek által támasztott befolyásokat. Ez az ügy különben hosszasan szellőztetve volt a fővárosi napi sajtóban, nekünk nem szükséges vele részletesebben foglalkozunk; elég, ha egyszerűen konstatáljuk a szomorú tényt, hogy Magyarország fővárosában is, nemcsak Dániában, büzik valami.

— **(A munkás sorsa.)** Tegnap Brázay Kálmán pellérdi gőzmalmában Bodó Istvánt a géphajtó szij elkapta és néhányszor megforgatta. Mire a gépet megállították, csak a szerencsétlen munkás összelapított testét vehették le a kerékről. A gyorsan előhívott orvos csak a beállott halált konstatálhatta. A szerencsétlenül járt munkást fiatal felesége gyászolja.

— **(A sinekre fektőt.)** A szegzárdi vonat utasai nem csekély ijedelmet állottak ki vasárnap, mikor a vonat nyílt pályán egyszerre megállott. A megállásnak az volt az oka, hogy a vonat elgázolt egy embert. A vonatvezető észrevette, hogy valaki fekszik a sineken s ellengőzt adott, hogy megállítsa a vonatot, de a fekvő ember ekkor hason csuszott a vonat elé, melynek kerekei csakugyan át is mentek rajta. A vonat személyzete felszedte az öngyilkost, a kinek zsebében egy cédulát találtak. Ebből kitűnt, hogy az illető Cseri Szabó István 48 éves polgár ember. Cseri Szabó valamikor Szegzárd egyik leggazdagabb polgára volt, de vagyonát elkoreszmázta, csalt, lopott s erre tanította gyermekét is. Többször volt büntetve és az utolsó időben mások kegyelméből tengette nyomorult életét.

— **(Vesztégyár a sertések ellen.)** A földművelésügyi miniszter 38771/1895. sz. alatt azon rendeletet bocsájtotta ki, hogy Győr városába csakis miniszteri engedéllyel lehet sertést szállítani. Eddig szerencsére a mi vidékünkön nem grasszal e veszélyes betegség, mely a sertések ezreit pusztítja, ré szint megmetelyezi.

— **(Vesztett kutya.)** Pellérden egy vesztett kutya megmarta Pozsgai Mari cselédleányt. A kutyát leszúrták és miután meg lón állapítva nagyfokú vesztettsége, a megmarta leányt folszállították a budapesti Pasteur-féle ojtó-intézetbe.

— **(Dobálódzó kőműves.)** Schlegel pécsi kőműves legény, ki a tettyei fensikon dolgozik, ma délután minden ok nélkül mellbe dobott egy ismeretlen nevű napzámos leányt. A szerencsétlen leányt ágyba döntötte a téglá által ejtett seb. Az ügyet átadják a járásbírósnak.

— **(A vallás örültje.)** Borzasztó szerencsétlenség történt a napokban a somogy megyei Belezsnán. Dolecky Jánosné belezsnai lakos 6 éves kis fiát az udvaron levő használatlan kutba dobta s kevéssel utána fél éves kis leányt karjaiba vette s azzal együtt maga is a kutba ugrott. A férjének is feltűnt, hogy családja tagjai egyszerre eltűntek s az udvaron kérdezősködött utánuk s midőn azt az értesítést kapta, hogy neje kis leányával karján a kert felé ment, mindjárt szerencsétlenséget sejtett. A kuthoz érve jajgatást és sirást hallott. Azonnal létráért futott s azt a kutba bocsájtotta, honnét először a 6 éves kis fiát, majd nejét a fél éves kis leányt, szárazra emelte. A 6 éves kis fiu, bár még lélegzett, néhány pillanatra meghalt, ellenben az anya és a fél éves kis leány, kit az anya a kutban is karjaiban tartott, életben maradtak. A szörnyű esetről azonnal jelentést tettek: a csurgói járásbírósnak vizsgáló bírja orvosokkal a helyszínén megjelent s a 6 éves fiut felboncolták. Doleckyné hosszas vallatás dacára sem szólt egy szót sem s tettének okát nem fedezte fel, csak szótlanul merően bámult. Később, midőn az orvosok kérdezték tőle, miért dobta gyermekeit is a kutba, egész megmatikával azt a választ adta: „Mert Isten gyönyörűséget talált benne.” A szerencsétlen nő, a ki a legbékésebb családi életet élte, valószínűleg val-

lasi örjögésében szenved. Egyelőre felügyelet alatt áll s kórházba fog szállíttatni. Doleckyné már a múlt évben is kísérletet tett, hogy a kutba ugorjék, de akkor megakadályozták.

— **(Az első biztosító intézet katonai szolgálat esetére)** József főherceg védnöksége alatt Pécs sz. kir. városban saját regiben vezér úgynökséget szándékozik felállítani, a melynek vezetését egy fix fizetésű titkárra óhajtja bízni, aki kineveztetésekor egyúttal az intézet nyugdíj kötelékébe is felvétetik. Ez állásra oly egyének pályázhatnak, akik a biztosítási szakmában teljesen jártasak és biztosítási irodában huzamosabb ideig működtek. Az ajánlatok fenti intézet igazgatóságához (Erzsébet-tér 1. sz.) nyújtandók be.

— **(Sertésvész Somogy megyében.)** Mint bennünket értesítenek, a sertésvész eddigelé csakis a vármegye csurgói járására szorítkozik. Ugyanis Belezsnán, Csurgón, Udvarhelyen. Nagy-Martonban, Marcaliban és Ujmajorban fordultak elő sertésvészesetek, miért is ezekre a helyekre nézve a legszigorubb zárt rendelték el.

— **(Elveszett.)** Egy orvosi eszközt tartalmazó bőr tok elveszett. Becsületes megtalálója illő jutalomban részesül.

— **(Helyszíni szemle a zsidótemplomban.)** A helybeli izraelita templom mennyezetén az utóbbi napokban veszedelmeknek látszó repedések mutatkoztak. minek folytán a rendőrség intézkedéséből ma szakértő bizottság vizsgálta meg a templom mennyezetét. Bár a bizottság nem talált közelfekvő veszélyt, a mennyezet egy kissé meghajlott ugyan, de leszakadástól tartani nem kell, mégis intézkedés történt, hogy kellő megerősítéssel eleje vétessek a mennyezet további súlyedésének.

— **(Szintársulatunk Kaposvárott.)** Kaposvárról írják nekünk, hogy Somogyi szintársulata már megkezdte a 15 előadásra terjedő nyári szezon Kaposváron. Az első előadás a Cziterás volt nagyon közepes számú közönség előtt; pénteken Bernardo Montilla csekély számú közönség előtt adott, a Bányamester azonban szombaton már szép számú közönséget vonzott az arenába.

TÁVIRATOK.

— **Vizsgálat egy gyógyszerész ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A charlatan portékáiról előnyösen (?) ismert királyutcai patikus, Torók József gyógytárában a fővárosi rendőrség ma vizsgálatot tartott, mert egy munkás ember az ott vásárolt orvosságtól teljesen megvakult. Két szert elkoboztak és most vegyelemzés alá veszik.

— **Az északkeleti csatorna megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma reggel Hamburgban az összes ott horgonyozó idegen hatalmasságok hajói felvonták lobogóikat, mindeniket a saját nemzeti himnusz zeneje mellett. Az ünnepségek sorozata ma délelőtt vette kezdetét Kielben. Tegnap este a sajtó képviselői tiszteletére Hamburg városa dísz bankettet rendezett, melyen valamennyi idegen hírlapíró a saját anyanyelvén mondott felköszöntőt. A magyar sajtó nevében Rákosi Viktor beszélt és szavait eljénriadal követte.

— **Bismarck Faure elnök rendjéről.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bismarck herceg szűkebb környezetében nyilatkozott Faure elnöknek most kapott rendjéről, a szent András jelvényeiről, melyet az orosz cár küldött. Bismarck megjegyezte, hogy ez idő szerint orosz és francia szövetségről szó sem lehet.

— **Az özvegy trónörökösné utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Stefánia özvegy trónörökösné ma délelőtt Brunnbe érkezett.

Művészet, irodalom.

A „Magyarország Vármegyei és Városai” állandó munkatársainak bizottsága június 8-án Rákosi Jenő a Budapesti Hírlap főszerkesztőjének elnöksége alatt ülést tartott. Jelen voltak az elnökön kívül dr. Borovszki Samu, Borbás Vince, dr. Kiss János, Kormos Alfréd, Cimponeriu Dénes, Kada Elek, György Aladár, Mudrony Soma, dr. Németh József, Kovács Gyula, dr. Csapódi István, dr. Némethy Károly, Kenessey Kálmán, Dedek-Crescens Lajos, Vendé Aladár, Vági József és mások. Sziklay János dr. szerkesztő bemutatta a Kassát és Abauj-Torna

vármegyét tárgyaló kötetnek eddig kinyomott ivet, képeit és térképeit. A bizottság az eddigi munkálatokat helyeslőleg tudomásul vevén, a munka megjelenésének határidejét szeptember hó végére tüste ki. Helyeslő tudomásul vette továbbá az értekezlet a Koloza, Bars-, Esztergom-, Bihar-, Vas-, Szabolcs- és Liptóvármegyékben folyamatban levő előmunkálatokról betérjesztett jelentést. György Aladár indítványára Rákosi Jenő elnök, dr. Borbás Vince, dr. Kiss János és Mudrony Soma hosszásóllása után a bizottság elhatározta, hogy a fontosabb szakmákra a munkatársak részére utasítás dolgotassák ki. A természetrajzi részt illető utasítás kidolgozására Entz Géza Lócy Lajos, dr. Borbás Vince és Sztérynyi Hugó bizottsági tagokat kérte fel. Az ülésen bemutatott és eddig kinyomott ivék, rajzok, térképek, műlapok stb. a legnagyobb tetszésben részesültek. Különösen érdeklődést keltett a vármegyéknek és vármegyei székhelyeknek a mű számára készült legújabb térképe, melyek külön e célra eszközölt új felvételek alapján készülnek és pontosság, alaposág és precíz, szép kivitel tekintetében minden eddig megjelent hasonló munkát felülmúlnak. E rendkívül érdekes honismertető munkának, mely a világirodalomban páriát alig fogja lenni, nem szabadna hiányosni egy művelt család könyvtárából sem. Megrendelhető Budapestben az „Apolló” irodalmi részvénytársaságnál Rottenbiller-utca 46. A munka füzetekben fog megjelenni és egy füzet ára 30 kr.

Felelbiteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Június hó 24.

1. Özv. Pap Gáborné — Pap András délelőtt 10¹/₄ óra.
2. Özv. Beck Menyhértne — Heberling András és neje délelőtt 10¹/₂ óra.
3. Torjánz község — özv. Koleszár Gyukáné délelőtt 10³/₄ óra.
4. Scheich Adám és társai — Schultheisz Anna délelőtt 11 óra.
5. Einfinger András — Mergl Frigyes és társ. délelőtt 11¹/₄ óra.
6. Beretvás Sándor — Sovány Mátyás és neje délelőtt 11¹/₂ óra.
7. Dobos János — Kis János és társ. délelőtt 11¹/₂ óra.
8. Győri János — Kopa János délelőtt 11¹/₂ óra.
9. Csögl János — Löffler Jakab délelőtt 11¹/₂ óra.
10. Bagó János és neje — Első pécsi betegsegélyző és temetkezési egylet délelőtt 11¹/₂ óra.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Június 19-en. —

Buza közszűz	7.75	Magy. nyeregménysorsj.	158.—
— tavaszta	7.47	Tiszasszabályozási köles.	149.—
— őszre	7.58	Oszt papírjádék	101.50
Rozs	6.68	— arany	123.50
Árpa	6.42	— korona	101.50
Kukoricza	6.64	1864-iki sorsjegy	199.—
Zab	6.77	Magy. vörös ker. sorsj.	10.60
Káp. repce	11.—	Osztrák	17.50
Magy. aranyjádék	123.25	Olasz	12.75
— koronajádék	99.10	Bazilika-sorsjegy	7.75
Regáló-kötvény	101.—	Józsv-sorsjegy	3.—

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródól	1806. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B.-Bród	felé 1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 ó. a 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1806. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807 számú és B.-Bródba menő 1808. számú személy vonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy bolthelyiség

a királyi tábla épületében

julius hó elsejétől bérbe adandó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányosáron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

A „Pilseni polgári sörgyár“
PÉCSI RAKTÁRA.

Alulírott tisztelettel értesíti a n. t. közönséget, hogy a Pilseni sör-raktár helyiségeit és esemege üzletét, építkezés következtében,

a király-utcai Bazár-épület udvari helyiségébe helyezte át, a hol a polgári sörgyárból való pilseni sör — mint eddig — ezentul is kimérve és palaczkokban kifogástalan minőségében a n. t. sörfogyasztó közönségnek rendelkezésére áll.

A palacsör helyben a házhoz szállítatik s vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Teljesen tisztelettel

NICK A. K.

esemege kereskedő, a pilseni polgári sörgyár képviselője Pécssett, király utca, Bazár-épület udvarában.

KOVÁTSITS ANTAL

szijgyártó és bőrönd-üzlete

Pécssett, Irgalmasok-bazárja.

(Alapított 1861-ben.)

Ajánlja saját készítményű, kitűnő minőségű

gép- és hajtó-szijjait,

valamint kötő- és varró-szijjakat, úgy készletben levőt, mint megrendelésre készitendőt.

Továbbá raktáron tart

utazó ládákat és bőröndöket,

és egyéb e szakmába vágó czikkeket.

Olcso árak. — Pontos kiszolgálás

Kárpitos üzlet.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy minden a kárpitos szakba vágó munkát a legolcsóbb árak mellett elvállalok.

Nem különben elvállalok mindenféle tapéta munkák gyors és pontos elkészítését úgy helyben, mint vidéken. Tapéta mintákkal a legnagyobb választékban rendelkezem.

Továbbá általam készített

kész garnitúrák és pamlagok a legdiszesebb alakban raktáron vannak az I. Pécsi Asztalos Egyletnél (Jókai-tér 11. sz.), hol megtekinthetők.

A midőn a n. é. közönséget kérem üzletemnek megrendelések általi kegyes pártolására, maradok

kiváló tisztelettel

Rotter Béla

kárpitos

Pécssett, József-utca 33. szám.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécssett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját hazamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.